

2v

1 Εγώ έποικα ὡσπερ ἐκείνον ὁπού ἐναί εἰς ἐνα μέγα λιβάδιν ἐμορφον, ἀνθισμένον
και μαζώνει τες κορυφές των πλέον ὁμορφοτέρων βοτάνων διά να ποιήσει ἐνα
στεφάνιν. Οὕτως και ἐγώ ἐγύρευσα και ἐμάζωξα κι ἐσύναξα ἀπό τα βιβλία ὁπού
5 ὀρθώνω την με τες γραφές των φρονίμων και με την θείαν Γραφήν. Και με ταῦτα
βάνω το ἐλάττωμα το ἐναντίον της χάριτος. Και μοιράζω τούτο το βιβλίον εἰς
κεφάλαια ὀρθωμένα, διά πλέον σύντομον και γοργότερον, εἴτι θελήσεις να εὔρεις
και να μάθεις το τίποτες της μιας χάριτος. Διά τούτο θέλω ἐτούτο το μικρόν μου
10 ποῖημα να το λέγουν *Ἄνθος χαρίτων*. Και, ἀν τύχει τίποτες παισίμον, εἶμαι βέβαιος
να ἐναί εἰς την συνείδησην ἐκεινοῦ ὁπού το ἀναγινώσκει και ἐγώ ἕως τώρα πέφτω
εἰς την παιδευσήν τους και ἀφήνω το παισίμόν μου.

Χάρην της αγάπης. Κεφάλαιον α΄

15 Ἀγάπη, καληθέλησις και χαροποιότητα ἐναί ὡσπερ ἐνα πράγμα, ὡς καθὼς το
δείχνει και ὁ φρα Τομάσος εἰς το βιβλίον του.

Και γενησίμενον τίποτες ἐνι το πρώτον της αγάπης, ἤγουν εἰς ἐγνωριμίαν. Ὡς
καθὼς το λέγει κι ὁ ἅγιος Ἀυγουστίνος, ὅτι οὐδεὶς ἡμπορεῖ να ἀγαπήσει κανένα
πράγμα ἢ κανέναν ἄνθρωπον, ἐάν πρότερον ἀν δὲν ἔχει ἐγνωριμίαν μετ' αὐτόν. Και
20 ἐτούτο γίνεται ἀπό πέντε καθολικά του κορμίου, ἤγουν εἰς θεωρίαν ὀφθαλμοῦ, εἰς
ακοήν ὠτίων, εἰς ὄσφρησην ρινῶν, εἰς γεύσιν στομάτων, εἰς ψηλάφησην χειρῶν.
Και ταῦτα εἶναι ἡ ἐγνωριμία το πρώτον της αγάπης. Και το πλέον γίνεται ἀπό τους
ὀφθαλμούς, ὡς καθὼς το ἐξηγεῖται και ὁ φιλόσοφος. Ὅτι ἡ πρώτη ὄρεξις των
ἀνθρώπων ἀρχίζει ἀπό την τοιαύτην αἰτίαν, ἤγουν την ἐγνωριμίαν. Και ταῦτα

3r

25 ἀλλάσσει το ἐνθυμητικόν και ἐρχεται εἰς ὄρεξιν και ὀρμίζει μία ἐπιθυμία της
καρδίας και ἐπιθυμεῖ να ἔχει το πράγμα ὁπού ὀρέγεται. Και ἐτούτη ἡ ἐπιθυμία γίνεται
ἀπό μίαν ἐλπίδα, ὅτι ἐλπίζει να ἔχει ἐκεῖνο ὁπού ὀρέγεται. Και ἐτούτο ἐναί ἡ χάρις
της αγάπης και ἡ ρίζα αὐτῆς κι ἐναί και θεμέλιον μέγα εἰς ὄλες τες χάριτες, ὡς καθὼς
γράφει και ὁ φιλόσοφος. Και ὁ φρα Τομάσος ἀποδείχνει ὅτι καμίαν χάριν οὐκ
30 ἡμπορεῖ να ἐναί χωρὶς αγάπην και ὄλες ἔχουν ἀρχήν ἀπ' αὐτήν. Και ὅποιος θέλει να
ποιήσει την χάριν ἀπό το ἐλάττωμα, ἀς ἰδεῖ ἐκεῖνο ὁπού θέλει να ποιήσει, ἐάν
ὀρμίζει ἀπό την χάριν της αγάπης ἢ ὄχι, και εἰς αὐτό θέλεις ἐγνωρίσει ἀλήθειαν. Και
ἐτούτο ἡμπορεῖ να ἰδεῖ ὁ καθεὶς ὁπού ἐναί φρόνιμος εἰς την γνώσην να ἐβλέπει καλά
τα ἴδια της χάριτος και του ἐλαττώματος.

Σταματία Κολιαδήμου (επιμ.), *Άνθος των χαρίτων. Το ιταλικό πρότυπο και οι κύριες ελληνικές παραλλαγές*, αδημοσίευτη διδακτορική διατριβή, ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη 2002.